

ЕДГАР АЛЪН ПО ГРАДЪТ В МОРЕТО

Превод от английски: Георги Михайлов, 1996

chitanka.info

*О, виж: Смъртта издигна трон
там в странен град, под небосклон
на запад, в мрака скрит далек,
дето зли и добри, дето твар и човек
упокой са приели навек!*

*Там храмове, дворци и кули,
разядени от векове,
ни дъжд, ни буря ги не брули —
там дремят мъртви ветрове;
а под небето без звезди
разстилат морна глад води.*

*Звезда не милва с поглед свят
нощта безкрайна в тоя град —
само лъч на червено от кърви море
над дворците ту пламва, ту мре
и разискрен лети, без да спре,
над храм, над купол, над стени,
над Вавилонски твърдини,
с беседки, мъртви в паметта,
що спят под каменни цветя —
над трон, над чертози, де гибел грози,
де изплитат гирлянда, която пълзи,
теменуги, бръшлян и лози.*

*Там под небето без звезди
разстилат морна глад води
и сякаш сграда, кула, храм —
със своите сенки, слени там —
увисват в миг в безкрайността,
а върху тях от черна твърд
поглежда исполинска смърт.*

Ту гроб, ту храм от древни дни

откриват мъртви дълбини,
но ни брилянти, що безспир
горят в очите на кумир,
ни мъртъвци във скъп саван
съня им не пробуждат там —
не трепет бръчки е чертал
над таз пустиня от кристал —
нито знак от вълна, че бесней или мре
нейде буря в съседно море —
нито — трепет, че вихър би нявга повял
над подобно море от кристал.

И в миг там трепет се яви!
Вълна обширен кръг изви!
И сякаш кула, сграда, храм
потъна — рухна — грохна там.
А всеки техен връх в нощта
остави в свода празнота —
всеки кръг от вълна стана кървав тогаз
и по-слаб, и по-блед всеки час, —
а когато сред вопли от друг някой свят
от основи там грохне загадъчни град,
сам Адът, прав от своя трон,
ще го срещне със поклон.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.